

Herodotus: Les arts et
 l'agriculture de l'Asie
 au Nord, par son
 Quellen
 des Völkern
 al des in
 den östern
 des Asien
 Meeres.

ЧАСТ ПЕРВА

- 1 *Сиромаша* *ман се есет*
 2 *Сиромаша* *и нине*
 3 *Сиромаша* *4 нине*
 4 *Сиромаша*
 5 *Сиромаша*

~~ТРАКИ~~

ТРАКИ, СКИТИ, СЛАВЯНИ

ТРАКИ

Народът носител и стрелител на Триполската култура, който е заемал грамадно пространство и е оставил по целия му простор безчислени паметници на своето пребиваване от неолитични времена до IV век на нашата ера и по-нататък, очевидно не е могъл да изчезне безследно или да бъде заменен с какъв да е ~~древен~~ друг и че, следователно, в продължение на своя дълъг исторически живот той е бил постоянен жител на дадената територия. Това е мнение на киевския археолог В.В. Коржинко, който в края на XX век по Ибридж дженира Поднепровието паметници на Триполката и донел до заключението че носител на тази култура бил аварски аварски народ и в него могат да се видят прославяните, преходящи и прехвърени в тази известност всички дозогова известни придвижвания и изхвърляния на други културени племена, които изживявали повоински задаржавали под своя власт земите на крадците до днешно време. Той смята също, че Триполската култура, замесна за една приблизително три хиляди години преди нашата ера е забележителна не само по своите паметници, характера изража сравнително високо ниво на развитието на местното население. Тя е забележителна също и с това, че с обикновеността на типа на своите вещи паметници тя и на скрития в тяхната основа социален строй най-често свързва нашия Дунавско-Днестро-Бугско-Днепровски район не само с територията на днешна Румъния и Унгария, но и по-нататък - с Балканския полуостров, с Тесалия, и с най-старите културни центрове на Средиземноморското - с Микени и с Крит, а на изток - с Мала Азия.

Същите граници на древния тракийски народ ни дава и Н. Йонков - Владкини в книгата си История на древните траки. /Том I. Изд. 1944 год./
 Царството на старите траки покривало двата полуострова: Балкански и Малкоазиатски, от гребените на Таворските планини до бреговете на Адриатическото море, и от върховете на Карпатите до последния водопад на Пил, над Делтата. На запад за граница им служило течението на Морава и по коритото на Тиса до полето на Карпатите; на изток се простирало до Днестър и по една ввица на крайморското отивало до Кримския полуостров, когото населили и владенията му разширили до първовете на Днестър, до Болга и западните брегове на Каспийско море. В малоазиатския полуостров за северна граница служило коритото на река Ани/Тузла/, от устието до изворите ѝ, а също така и до десния бряг на цялото планинско течение на Евфрат.